

Praksa na Norveškem

Norveška zame nikoli ni bila zanimiva. Nikoli nisem sanjaril, da bi šel tja na počitnice. Potem pa sem v 1. letniku poslušal predstavitve o opravljanju prakse na Norveškem. Bilo je zanimivo, vendar to pa je bilo tudi vse. V 2. letniku sem zopet poslušal isto. Tokrat sem bil že bolj odprt za spremembe v življenju. Pa še vse mi plačajo drugi. Na koncu pregovarjanja sošolca in raziskovanja te ideje sem imel 100 razlogov, da grem in nobenega, da ne grem.

Pred odhodom sem moral urediti papirologijo in vse ostalo potrebno za bivanje na Norveškem. Imel sem še notranje boje, za katere sem vedel, da se jih splača premagati. Nikoli še nisem bil tako daleč od doma, nikoli nisem potoval z letalom, nikoli tako dolgo časa nisem bil brez družine in prijateljev. Zato sem se odločil za najkrajše možno bivanje v tujini – 3 mesece. Potoval sem sam, z letalom iz Ljubljane na Dunaj in nato v Oslo (3 ure). Iz Osla pa še v kamp Evenstad z vlakom (2h in pol). Že na vlakem sem videl, da je Norveška zelo lepa dežela z veliko gozdovi, majhnimi mesti in rdeče pobarvanimi lesenimi hiškami.

Na železniško postajo v Evenstadu sta pome prišla moj mentor Nizozemec Marcel in študentka Nemka Andrea. Po prihodu v kamp sem imel voden ogled vseh zgradb. Naslednji dan sem že začel z delom. Nastavljal sem pasti za voluharje in naslednji dan preverjal, če smo kaj ujeli. Označevali smo jih z različnim načinom barvanja repa z lakom za nohte. Po označevanju smo jih spustili. Po enem tednu sem začel z novim delom – vegetation survey. Na določenih mestih v hribih, do katerih smo imeli včasih tudi uro hoda, so bili označeni kvadrati. V kvadratu, velikem en kvadratni meter, so bile rastline. Ugotoviti smo morali vrsto rastline, število

posamezne vrste, koliko so jih pojedle velike živali, koliko insekti, vse izraženo v %. To sem počel nekaj tednov, nato pa novo delo, ki je bilo bolj zanimivo. Poleg hoje po strmih gozdovih, polnih lukenj in stalnih spremljevalcev komarjev, je bilo naše delo vsak teden drugačno. Najprej smo nastavljali kokoške meso, obdano z mrežo in lepilnim trakom. Na trak se je prilepilo nekaj dlak pine marteena, ki smo jih kasneje analizirali v laboratoriju. Nato smo nastavljali mreže za drevesna semena. Potem pa še scat collection- pobiranje iztrebkov živali. Pobirali smo jih na makadamskih cestah. Oceniti smo morali starost in izvor iztrebka. Najljubše delo zame je bilo postavljanje ograj za lose. Dva dni ne pretežkega dela s super družbo in lepim vremenom.

Na splošno delo na praksi ni bilo naporno, in ker sem športni tip, tudi ni bil problem vsak dan hoditi po hribih. Delali smo od 8.00 do 16.00, velikokrat tudi do 13.00. Zaposleni so bili zelo prijazni in ustrezljivi. Možno si je vzeti tudi po teden dni prosto. V kampu imajo knjižnico, filme na dvd-jih, računalniško učilnico, telovadnico, fitness, savno, bar, pralnico, glasbeno sobo... V prostem času smo igrali odbojko 3-krat tedensko, nogomet 2-krat na teden, gledali filme v veliki dvorani, poleti imeli piknike ob šotorih, ko se je začela šola, pa smo imeli partije v Biotopnu (bar). Ali pa smo se preprosto usedli in se spoznavali. Na voljo so bila tudi 3 kolesa za kakšen izlet v naravo. Reka in jezera so bili dovolj topli za plavanje. Ampak bolj od vsega tega je pomemben odnos z drugimi v kampu. In to mi je bilo najbolj všeč v vsej avanturi. Vsi so bili prijazni in komunikativni. Spoznal sem nove prijatelje iz Francije, Španije, Madžarske,

Nizozemske, Belgije, Portugalske, Nemčije, Švice, ZDA, Finske, Nepala, Nigerije, Namibije, Norveške. Norvežanov resnici na ljubo nisem spoznal veliko, ker so se večinoma družili med sabo in mi iz drugih držav med sabo. Zelo zanimivo je bilo spoznavati nove jezike, okušati nove jedi, poslušati njihovo glasbo, spoznati njihove navade in kulturo. Zelo koristno je imeti svoj avto. Veliko je videti. S prijatelji sem obiskal Lillehammer, Hamar, Spiterstulen – dolino z najvišjimi gorami v Skandinaviji, Oslo, Jutulhogget – grand canyon Skandinavije.

Veseli sem, da sem lahko doživel to super doživetje in za to se tudi zahvaljujem naši šoli in Norvežanom, ki so mi to omogočili !!!

Hadebra :D